

דאס תורה אידנטהום און די מדינה

פון אריאל צימער ז"ל

מדינה ווערט א ווירקליכקייט

ישראל איז נישט א מדינה וואו די ציונים אדער דער ציוניזם הערשט דארט, נאר מדינת ישראל און ציוניזם זיינען איינס און דאס זעלבע. ביז דעם טאג פון ה' אייר תש"ח האט די ציוניסטישע באוועגונג און די "אידישע אדער פארטיי" פון ה' אייר תש"ח און ווייטער האט די ציוניסטישע באוועגונג און די סכנות באקומען א כח פון א מדינה. דאס האט, פאר שטייט זיך געפירט דערצו אז דער ציוניזם האט באקומען אומגעהויער פיל מער מאכט און מעגליכקייטען אנצואווארפען זיין הערשאפט, אבער עס האט גארנישט געענדערט זיין מוחות.

משל למה הדבר דומה? צו א מענטש מיט רייטע האר וועלכער איז איבער נאכט געווארן רייך. דאס רייכטום וואס ער האט פלוצים דער גרייכט איז מסוגל צו ענדערען זיין לעבענס שטייגער, עס איז אויך מעגליך אז צוליב דעם וואס ער האט צובאקומען פיל פארמעגען וועט ער זיין מער פארזיכטיג, ווי פריער בשעת ער איז געווען א ארימאן, אבער ער בלייבט ווייטער דער זעלבער מענטש מיט רייטע האר, ווייל זיין מוחות קען זיך נישט ענדערן.

★

פארשטייט זיך אז די עקזיסטענץ פון דער מדינה האט מיט זיך געשאפען א נייעם מצב און נייע פראבלעמען, און צוזאמען דערמיט די נויט ווענדיגקייט פון נייע רעאקציע מיטלען. דער וועזענטליכער אנטערשיד צווישן דער ציוניסטישער באוועגונג אין דער מדינה בא- שטייט אין דעם, וואס די ציוניסטישע באוועגונג איז אן ארגאניזאציע געבויט אויף פארטייען צו וועלכער דער מענטש האט א ברירה יא

קיינ וואונדער נישט וואס אין דער פארצוויי- פעלטער לאגע אין וועלכען עס האבן זיך געפון- גען די אידען אין די פליטים לאגערן, ובפרט נאך דער שטארקער ציוניסטישער פראפאגאנד- דע אין אט די לאגערען, וואס אפטמאל איז געווען באגלייט מיט דראאונגען — האט די ידיעה וועגען באשלוס אויפצושטעלען א אידישע מדינה ארויסגערופען א כוואליע פון פרייד אין פיל קרייזן, עס פארשטייט זיך אז אין די טימעלסדיגע פרייד האט געהערשט צווישן די וועמען דאס אויפשטעלען א מדינה האט צו גארנישט מחייב געווען — אויסער עטליכע דאלארען (וואס מען קען אפרעכענען פון איינ- קונפט שטייער) — די אמריקאנער ציוניסטן...

עס איז אמת, אז צוליב דעם אויפשטעלען די מדינה איז פארלייכטערט געווארען די מעגליכ- קייטען פאר פיל אידען צו פארלאזען די לא- גערען, און טייל האבען גענאסען א צייטוויי- ליגע פארלייכטערונג. אבער די השקפה פון דער תורה אין באצוג צו דער מדינה האט נישט געקענט זיין אנדערש ווי צום ציוניזם. ווארעם די מדינה איז נישט עפעס אנדערש ווי א דיר- רעקטער רעזולטאט פון ציוניזם. דער ציוניזם האט געשטרעבט צו א מדינה אלס „לעזונג פון דער אידען פראגע" און אלס טייל פון „נאר- מאלזירונגס" פראצעס פון אידישן פאלק — און דער ציוניזם האט ענדליך דערגרייכט זיין שטרעבונג.

ווי מיר האבען געשריבען אין אנהייב איז די מדינה נישט פון יענע מדינות וואס זיינען געשאפען געווארען פון לאנג אלס קעניגרייכען און שפעטער איז דארט אויפגעקומען אזא צי- אן אנדערער רעזשים. מדינת ישראל איז פון יענע מדינות וואו דער רעזשים מאכט די מדי- נה און די מדינה שאפט דעם רעזשים. מדינת